

Pas op! : Ambtenaren verklikken u

Schending beroepsgeheim en privacy om klokkenluiders te straffen.

In het kader van ons onderzoek naar malafide eigenaars en lokale politieke overheden, meer bepaald burgemeesters die deze verhuurders de hand boven het hoofd houden, komen wij opnieuw in het gehucht aan de Raambeek, Begijnendijk, terecht. Aan de Mechelbaan werd een eengezinswoning op een illegale manier uitgebreid

en verbouwd met een bijkomend appartement. De gemeente Begijnendijk laat bewoning toe en onderneemt niets om het bouw misdrijf te verbaliseren. De eigenaar die het pand verbouwde woonde er zelf tien jaar. In februari 2012 werd beslist te verhuizen en het illegaal verbouwde appartement in juli 2012 voor zeshonderd euro per maand te verhuren. Het begin van dit verhaal.

Geen 2e huisnummer, geen 2e deurbel en geen 2e brievenbus

Eengezinswoning.

Het pand aan de Mechelbaan 206 is een eengezinswoning en bijgevolg niet geschikt om stedenbouwkundig gezien, zómaar als tweewoonst te worden opgenomen. Het huis dat door de vruchtgebruiker Paul V. wordt bewoond is eigendom van Bart L. die vroeger gehuwd was met Liesbeth, zodoende familie is van Paul V. Bart L., woonde er met zijn vriendin en een dochter. Daarom verbouwde Bart L. in 2002-2003 zómaar de bovenverdieping en de zolder tot een appartement.

Geen vergunning.

Van die verbouwingen heeft Bart L. bij de gemeente Begijnendijk nooit aangifte gedaan, laat

staan een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd, die dus ook nooit verkregen. Typisch Belgisch "gewoon doen". Begijnendijk heeft wat dat betreft onder wijlen burgemeester Bèrke Verhaegen -peetvader van de MGB- een bijzonder kwalijke reputatie opgebouwd. Zijn politieke opvolgers met burgemeester Willy Michiels -MGB- op kop, zijn in hetzelfde bedje ziek. De bewoner en vruchtgebruiker van dat pand is een trouwe helper op de jaarlijkse BBQ van de MGB in Begijnendijk. We weten, dat "hand- en spandiensten" in dit corrupte land nooit ver weg zijn. Burgemeester Willy Michiels heeft de eigenaar van dat pand, voor die illegale

meer p. 2 ►

Morsum Magnificat® Professioneel

Is een periodiek dat maandelijks één of meerdere malen, zowel online als in geprinte versie, verschijnt. Het is totaal onafhankelijk en onderscheidt zich van andere tijdschriften wegens het dieper ingaan op het "maatschappelijke". De belangen van de burger staan aan de top, zonder politieke of andere inmenging waardoor onderwerpen behandeld kunnen worden die elders onvoldoende of helemaal niet aan bod komen. We bestrijden de corruptie, de incompetentie en het machtsmisbruik. Lezers kunnen reageren via de postbus of via e-mail.

Jaarabonnementen ²

Online -PDF- : 80 euro
Online sociaal -PDF- : 50 euro
Losse nummers in kleur : 10 euro
² BTW inclus.

Verantwoordelijke uitgever
hoofdredacteur :
Erik Verbeeck
Postadres :
Postbus 57 3620 Lanaken.

van p. 1 verbouwingen dan ook nooit een strobreed in de weg gelegd. Niettegenstaande Paul V. dat pand alleen bewoonde, werden er na de verbouwingen bij de dienst bevolking in Begijnendijk, gewoon nog extra drie personen ingeschreven. Wij vragen ons af hoe de wijkagent die gezinssamenstelling bekeken heeft. Met de natte vinger? Samenwonen met familie mag wel, maar hier kon dat niet als dusdanig aanzien worden, er werd gewoonweg een bouwovertreiding begaan die de wijkagent wijselijk niet wilde of mocht zien.

Verhuren.

In februari 2012 verhuist Bart omdat de nieuwe vriendin in het Leuvense dichterbij haar ouders wil gaan wonen. Er wordt beslist om de verdieping te verhuren aan zeshonderd euro per maand, maar het pand staat toch zes maanden leeg. Op 28 juli 2012 bezoeken wij als kandidaat huurder het pand en krijgen van de eigenaar en zijn vriendin een rondleiding. We hebben het interieur grondig kunnen zien.

Niet voldoen.

Tijdens het bezoek hebben wij kunnen vaststellen dat het appartement niet voldoet aan de voorwaarden van diverse huurwetten en Decreten. Ondermeer aan het KB van 8 juli 1997 -zie verder-. Op de opmerking dat sommige plafonds te laag zijn, zegt de vrouw met een kwinkslag *"eigenlijk is dat wel goed dan is het in de winter sneller warm"*. Plafonds moeten minstens 2,20 m hoog zijn. Ook opmerkingen op de verbouwing van de

elektrische installatie worden met een kwinkslag weggewuifd. Het feit dat er maar één verwarmingsinstallatie op stookolie is, ontwijkt de eigenaar met een uitleg dat zij meestal verwarmen met één aanwezige kachel die met hout wordt gestookt! Op zichzelf in het kader van een inspectie door Wonen Vlaanderen, ook al een opmerking.

Burgemeester.

Behalve dat de toestand strijdig is met de regelgeving ruimtelijke ordening en de

reageert daarop met een knipoog : *"we kennen de burgemeester en het zijn straks verkiezingen, hij mag er iets voor doen ..."*, het is duidelijk dat Willy Michiels er nog steeds niet vies van is om overtredingen door de vingers te zien.

Marokkanen niet welkom.

Niettegenstaande het appartement niet in orde is, waren er voldoende kandidaten, de vrouw zegt *"we kregen telefoon van gezinnen met vier, vijf kinderen, Marokkanen en zo .."*. Frappant is dan wel dat degene die uiteindelijk huren Marokkaans -D.A.- zijn!

Kans verkeken.

Tijdens de bezichtiging was er afgesproken om enkele dagen later telefonisch te informeren over de huurkansen. Als kandidaat huurder ben je immers de voetveeg van de verhuurders. Om zekerheid te krijgen over de mogelijkheid tot inschrijving op hoofdverblijfplaats werd contact genomen met Begijnendijk, dat was in het kader van het eventueel bekomen van een huursubsidie en om geen problemen te krijgen bij de inschrijving, wel degelijk noodzakelijk.

De informatie die Begijnendijk in het kader van het Decreet Openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie van 26 maart 2004 diende te verstrekken, was duidelijk. Toen wij op dinsdag telefoneerden voor informatie en stelden

dat wij bij de gemeente Begijnendijk hadden geïnformeerd, was dat al voldoende om als kandidaat geschrapt te worden, voor Bart L. hoefde het al niet meer. Je hebt als huurder geen enkel recht, zelfs niet van spreken.

Familie.

Na enkele weken is het appartement verhuurd en nog wel aan een Marokkaans koppel met een kind. Voor dergelijke huurders steekt het niet zo nauw, ze kennen de taal amper, of niet, ze kennen de wetten niet en kruipen zelfs in een stal. Daarover geïnformeerd bij de vrouw van Marc L. beweert deze dat het aan familie is verhuurd, waarmee het bevolkingsprobleem zou opgelost zijn. Uiteraard klopte dat niet.

Ongeval.

Op 24 augustus 2012 valt het kind van het Marokkaanse koppel uit een raam van de 1e verdieping van het gehuurde. Eerder die week was er ook al "iets" aan de hand, ook dan is er een ziekenwagen om onduidelijke reden opgeroepen. Het kind overleefde de val van 24 augustus. Als men het appartement niet had verhuurd, had dat ongeval ook niet kunnen gebeuren, er is dus een oorzakelijk verband met de verhuring. Het Parket van Leuven had hier kunnen optreden, maar uiteraard gebeurt dat niet. Uit het verleden blijkt dat Begijnendijk de weg in het Leuvense justitiepaleis moet kennen. Zowat alle klachten die zelfs door gemeenteraadsleden in het verleden zijn geplaatst, werden geseponeerd, vraag dat maar aan Roger Van Der Veken -sp.a-, die kan dat bevestigen.

Geen partij?

Wij nemen ten eerste als

meer p. 3 ►

Verbouwingen in 2002-2003 uitgevoerd kregen van Begijnendijk geen weerstand. Het raam op de verdieping reikt tot tegen de vloer en dat is strijdig met art. 7 van het KB van 8 juli 1997.

conformiteit, is er evenmin een 2e huisnummer of brievenbus. Tijdens het bezoek van 28 juli werden vragen gesteld : *"of inschrijven bij de gemeente voor dat appartement wel mogelijk is"*. De vrouw

van p. 2 pers op 25 augustus 2012 via e-mail contact op met het parket van Leuven, dat niet reageert. Toch zijn wij van oordeel dat het ongeval een oorzakelijk verband heeft met de verhuring. Als kandidaat huurder worden daarover via een aangetekend schrijven aan de Leuvense Procureur des Konings Patrick Vits vragen gesteld. Procureur Ann DC van Het Parket te Leuven reageert op 21 september 2012 dat wij geen partij zijn, een mening die wij niet delen. We waren kandidaat huurder maar werden door de eigenaar wandelen gestuurd omdat wij vragen stelden.

De wet is er voor iedereen.

Opnieuw hebben wij met een aangetekend schrijven van 17 september 2012 het Leuvense Parket onze zienswijze herhaald en verwezen naar de bouwovertrading, het ongeval en de wet van 8 juli 1997. Mocht dat nóg niet volstaan zouden wij, zoals wij dat eerder deden, naar de Hoge Raad voor de Justitie zijn gestapt. Het parket van Leuven zal zich herinneren dat wij ooit over een dokter zijn te weten gekomen, dat deze een Leuvense Onderzoeks-rechter beschuldigde van moord. Maar de dokter weigerde -later- in het belang van de zoon van de overleden patiënt daarover nog te praten en de Hoge Raad voor de Justitie kon niets meer ondernemen.

Parket reageert.

Het zou nu blijken dat het parket van Leuven aan de gemeente Begijnendijk een "stellingname" in de zaak werd gevraagd. Op 24 juni 2013 besliste het College Burgemeester en Schepenen van Begijnendijk om de Vlaamse Wooninspectie naar de Mechelbaan 206

te sturen. Uiteindelijk wordt het CBS van het gehucht aan de Raambeek dus wakker en vraagt uiteindelijk Wonen Vlaanderen om ter plaatse te komen. Waarom Begijnendijk zelf geen PV opstelt voor een bouwovertrading en herstellenvordering eist, is misschien een vraag voor later.

Inspecteur Wonen Vlaanderen verklikt.

Op 18 juli 2013 zijn wij met de trein onderweg richting Tongeren en worden omstreeks 16:16u door de duidelijk opgejaagde bewoner Paul V. via GSM opgebeld. De inspectie van Wonen Vlaanderen had zojuist plaats gevonden en de inspecteur heeft gezegd dat wij een klacht tegen hem hebben ingediend en wij de inspectie gestuurd hebben. Paul V. woont daar naar eigen zeggen al zijn ganse leven, heeft daar zijn beesten en is bang dat hij daar nu weg zal moeten. Ik heb het document gezien en moeten ondertekenen waar uw naam en adres op vermeld staat, klinkt het verder. Van het document dat hij diende te ondertekenen heeft Paul V. op de koop toe niet eens een kopie ontvangen.

Wonen Vlaanderen bevestigt.

Op 19 juli 2013 nemen we contact op met Johan Baeten van Wonen Vlaanderen te Leuven en confronteren hem met het feit dat zijn inspecteur ons bij de vruchtgebruiker als klager heeft aangewezen, daarvan het bewijsmateriaal bezitten.

De inspecteur heeft hier zijn beroepsgeheim geschonden en bovendien het adres bekend gemaakt. Als derde feit heeft de inspecteur de verkeerde persoon als aanvrager van de inspectie aangegeven, dat is wel degelijk het CBS van Begijnendijk. De heer Baeten kon niet anders dan toegeven dat zijn inspecteur over de klager aan Paul V. e.e.a. heeft bekend gemaakt. Daaropvolgend werd aan Wonen Vlaanderen op 19 juli een aangetekend schrijven gericht en daarmee zal het niet

installateurs van zonnepanelen te klissen bij onveilig werken, de werven zijn kortlopend en daardoor vist WASO meestal achter het net. In die sector werd door sommige bedrijven, omdat ze de veiligheid aan hun laars lappen, nogal snel verdiend. Er gebeurden al ernstige ongevallen. Morsum Magnificat blijft onveilige toestanden aankaarten. Over het algemeen vragen wij dan aan de cowboys ter plaatse of zij van zichzelf niet weten, dat zij onveilig werken. We worden dan regelmatig

bedreigd, maar dat maakt geen indruk. Op 28 juni 2011 rijden wij om 08:27u richting Genk station waar we de trein dienden te halen. We zien de cowboys van een Lommelse firma aan het werk -foto-. Omdat we geen tijd hebben en de trein dienen te halen, stoppen we ongeveer vijftig meter na de bewuste werf om snel enkele foto's te maken.

Zonnepanelencowboys die zichzelf en anderen in gevaar brengen interesseren WASO. Maar hun inspecteur verklikte Morsum Magnificat

Melding.

Het wordt aan burgers met de regelmaat van een klok gevraagd om verdachte toestanden te melden, het zal dan ook niet te verwonderen zijn, dat ook andere gevaarlijke situaties gemeld worden. In casu is WASO in het kader van de arbeidsveiligheid zelf óók vragende partij. Er werd toen op 28 juni 2011 in de loop van de voormiddag over die werf aan de Wijerdijk te Gellik, een SMS gestuurd naar WASO in Diest.

Naam genoemd.

Op 28 juni 2011 om 14:26 u keren wij met de trein

stoppen. Ambtenaren weten maar al te goed dat zij nooit de namen van klagers mogen bekend maken, daarvoor bestaat er zelfs een wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie -BS 8 december 1972- dat inspecteurs, zelfs voor de rechtbanken, hun klagers niet mogen bekend maken!

Inspecteur WASO verklikte ook.

Geen tijd.

De arbeidsinspectie heeft het moeilijk om cowboys

meer p. 4 ►

◀ van p. 3 terug naar Genk en worden via GSM door de eerder die dag door WASO gecontroleerde firma Elcubi opgebeld. De man kwam mij op het spoor omdat de inspecteur van WASO het volgende tegen hen had gezegd *"Wij waren daarstraks op een dak zonnepanelen aan het plaatsen en plotseling staat daar iemand van de arbeidsinspectie. Het schijnt dat er één of andere Erik Verbeeck regelmatig firma's doorgeeft bij die mensen"*. Op de vraag *"hoe komt u dan bij mij terecht?"* zegt de man *"Het is een journalist en als ik uw naam op internet intik, dan zijt gij de enige journalist. Als gij het moest zijn, dan vraag ik daarmee te stoppen want daar haalt ge niets mee en wij zijn daar als bedrijf niet mee gediend. Wij zijn allemaal zelfstandigen en ons kunnen ze niets maken"*, zegt de man zelfverzekerd. Het komt hier op neer dat wij verbod opgelegd krijgen om mistoestanden aan te kaarten, uiteraard houden wij daar geen rekening mee.

Klant bevestigde eveneens.

Bij onze terugkeer die dag -28 juni 12- stoppen wij om 15:58u op dat adres in Gellik waar WASO in de voormiddag is langs geweest. De mevrouw bevestigt dat de arbeidsinspecteur, nadat hij uitleg had gevraagd over de donkere auto met gele streep zei *"zag die man er grijs uit?, die belt iedereen zo op"*. Op mijn vraag of ze in orde waren zei de klant *"ja, ze waren in orde, dat zijn zelfstandigen"*. We kunnen een particulier niet uitleggen dat ook zelfstandigen de arbeidswetgeving moeten respecteren en de opdrachtgever die een aannemer te werk stelt, overeenkomstig art. 9 en 10 van de wet van 4

augustus 1996, aannemers die onveilig werken, zelfs moet weren. Het zou zelfs kunnen, dat de opdrachtgever bij een ongeval mede verantwoordelijk wordt gesteld.

Inspecteur op de vingers getikt?

Wij hebben omtrent dit voorval telefonisch contact opgenomen met Pieter De Munck, Directeur van WASO Limburg / Vlaams Brabant die het verhaal na zich geïnformeerd te hebben, diende te bevestigen. Volgens De Munck is de inspecteur op het matje geroepen en stond het ons vrij om een klacht in te dienen, wat -nog- niet

Wet van
16 november 1972
betreffende de
arbeidsinspectie
BS 8/12/1972

Vlaams Gewest;
Brussels Hoofdstedelijk
Gewest;
Waals Gewest

Artikel 12 Geheimhoudingsplicht

Behoudens uitdrukkelijke machtiging van de indiener van een klacht of van een aangifte betreffende een overtreding van de bepalingen van de wetgevingen waarop zij toezicht uitoefenen, mogen de sociale inspecteurs in geen geval, zelfs niet voor de rechtbanken, de naam van de indiener van deze klacht of van deze aangifte bekend maken. Het is hun eveneens verboden aan de werkgever of aan zijn vertegenwoordiger te onthullen dat ingevolge een klacht of een aangifte een onderzoek werd ingesteld.
-Programmawet 22 december 1989 art. 190 -artikel toegevoegd-

gebeurde. Wij willen hierbij iedereen waarschuwen voor de loslippigheid van

Wet van 16 november
1972 -

Art. 11. -ingevoegd bij W
1989-12-22/31, art. 190,
002; Inwerkingtreding :
09-01-1990-

De sociale inspecteurs moeten de nodige maatregelen nemen om het vertrouwelijk karakter te respecteren van de sociale gegevens van persoonlijke aard waarvan ze kennis hebben gekregen in de uitoefening van hun opdracht en om te verzekeren dat deze gegevens uitsluitend worden aangewend voor de uitoefening van hun toezichtopdracht.

ambtenaren die, uit frustratie te moeten werken, hun beroepsgeheim schenden. Arbeidsinspecteurs mogen hun klagers niet verklikken en dat doen ze met de regelmaat van een klok. Ook de politie schendt hun beroepsgeheim -art. 458- regelmatig, vooral om hun bevriende pers te informeren.

Ambtenaar financiën misbruikte informatie van de administratie.

In het kader van ons onderzoek naar de huursituaties van Hiskea Linnemans komen we in Langdorp terecht. Linnemans huurde daar aan de Senatorlaan 84 een woning waar ook haar bedrijf HDJ Design was gevestigd.

Puinhoop.

Net als bij het huren van de vorige woningen in Veltem-Beisem en Aarschot, maakte Hiskea en Jos er te Langdorp, op alle vlakken, ook een puinhoop van. De mazouttank werd gevuld

en de leverancier Bruyninckx werd verzocht om het factuur naar de echtgenote van de verhuurder te zenden, wat die naïeveling ook deed. Echter, die relatie bestond, wegens echtelijke problemen van de verhuurder, niet -meer-. Hiskea en haar honden keken niet zo nauw naar de netheid en het werd ook daar weer een stal.

Misbruik.

De eigenaar Hans D. is een ambtenaar van financiën. Het tekenend voor die man dat hij, zoals dat overal gebeurt, zich niet op voorhand over de personen informeerde en dus net als de notaris in Haacht, in de verhalen en leugens van Hiskea en haar Jos trapte. Toen het kalf al verzopen was, kreeg Hans D. hulp van zijn collega's bij financiën die uiteraard over allerlei informatie over de huurders beschikten die zij zómaar aan hun collega vertelden. Die collega's van Hans D. van de belastingen hebben, om hun collega in zijn privé aangelegenheden te helpen, hun beroepsgeheim geschonden.

Verzekering.

Tijdens een telefoongesprek van 17 september 2011 legt Hans D. uit dat hij in feite verzekerd was voor bepaalde kosten, maar dat deze in buitenland niet kunnen verhaald worden. Hans D. woont ook in het gehucht aan de Raambeek en dat dorp heeft bij deze redactie een niet al te beste reputatie. Hans D. heeft niet eens een klacht ingediend toen Hiskea op naam van diens ex stookolie bestelde! Wij vragen ons af, hoe recht die ambtenaar zelf in de schoenen staat. Feit is dat collega's hem informeerden over zaken die niets met belastingen te maken hebben.

Erik Verbeeck ©